

U S N E S E N Í

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 15.4.2015 v trestní věci **obžalovaného** [REDACTED], nar. [REDACTED], pro přečin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, o jeho odvolání proti rozsudku Okresního soudu v Českém Krumlově č.j. 1 T 60/2014-390 ze dne 27.11.2014, **t a k t o :**

Odvolání obžalovaného [REDACTED] **se podle § 256 tr. řádu jako nedůvodné z a m í t á.**

O d ů v o d n ě n í :

Shora označeným rozsudkem byli odsouzeni obžalovaní [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED]. Ohledně posledně jmenovaných dvou obžalovaných rozsudek nabyl právní moci, protože v této části žádná z oprávněných osob nepodal odvolání. Odvolání podal pouze obžalovaný [REDACTED].

Obžalovaný [REDACTED] byl uvedeným rozsudkem uznán vinným přečin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku a za tento přečin a za sbíhající se přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku ve formě spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, jímž byl pravomocně uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 20.10.2014, č.j. 4T 92/2014-194, byl odsouzen podle § 209 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody na 18 (osmnáct) měsíců, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu 3 (tři) léta, a současně mu bylo uloženo podle § 82 odst. 2 tr. zákoníku během zkušební doby vést řádný život, zejména podle svých sil nahradit škodu, kterou trestným činem způsobil. Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku byl zrušen výrok o trestu uloženém obžalovanému rozsudkem Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 20.10.2014, č.j. 4T 92/2014-194, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle skutkových zjištění napadeného rozsudku se obžalovaný dopustil přečinu podvodu společně s [REDACTED] tím, že v přesně nezjištěné době od 21.06.2012 do července roku 2012, v Kaplici, okres Český Krumlov, po vzájemné dohodě podvodným způsobem, s úmyslem opatřit si neoprávněný majetkový prospěch, při vědomí své nepříznivé finanční situace, rozsahu a výše svých splatných i exekučně vymáhaných závazků, a již s počátečním úmyslem zapůjčené finanční prostředky nevrátit, vylákal obžalovaný [REDACTED], za účasti obžalované [REDACTED], která iniciovala vypůjčení finančních prostředků, načež i vyhotovila smlouvy v českém a německém jazyce a celé jednání tlumočila, od [REDACTED] [REDACTED] nar. [REDACTED], částku 4.500,00 EUR (tj. 113.648,00 Kč) na nákup pracovního stoje, kterou se obžalovaný [REDACTED] zavázal splatit měsíčními splátkami v rozsahu 1.200,00 EUR nejpozději do 01.01.2013, na splátkách obžalovaný [REDACTED]

ničeho neuhradil a tímto jednáním způsobili poškozenému [REDACTED] škodu ve výši nejméně 113.648,00 Kč.

Proti citovanému rozsudku podal obžalovaný včas odvolání prostřednictvím obhájce. Ten namítl, že na podkladě opatřených důkazů nelze mít vinu obžalovaného za prokázanou. Obžalovaný spáchání činu popírá, stejně tak i spoluobžalovaná [REDACTED]. Závěr o vině obžalovaného je opřen jen o výpověď poškozeného [REDACTED] a daňový doklad-fakturu, kterou částečně vyplnil sám poškozený. Výpověď poškozeného nelze považovat za věrohodnou pro nejasnost, rozpornost a pro jeho averzi k obžalovanému, která se projevuje opakovanými výhrůžnými telefonáty. Vyslovil přesvědčení, že vinu nelze mít za prokázanou bez důvodných pochybností o tom, že se žalovaný skutek stal. Nebyla vyvrácena obhajoba obžalovaného, že daňový doklad byl poškozenému vydán omylem. Navrhl, aby napadený rozsudek byl zrušen a obžalovaný zproštěn obžaloby podle § 226 písm. a) tr. řádu.

Při veřejném zasedání obhájce zdůraznil, že faktura-daňový doklad je fakticky důkazem vytvořeným poškozeným. V občanskoprávním řízení by na jeho podkladě poškozený se svým nárokem neuspěl. Jsou tedy pochybnosti o tom, zda vůbec došlo k právnímu úkonu v podobě uzavření smlouvy o půjčce. Pro odstup času nelze po obžalovaném požadovat, aby přesně pamatoval, jak zacházel s tiskopisy faktur. Jeho nejistotu v tomto ohledu nelze vykládat jako nevěrohodnost. Jeho obhajobu, že dotčený doklad se dostal do dispozice poškozeného omylem a byl zneužit, nelze mít za spolehlivě vyvrácenou.

Podle § 254 tr. řádu, nezamítne-li nebo neodmítne-li odvolací soud odvolání podle § 253 tr. řádu, přezkoumá zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přihlíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání. Mají-li však vytýkané vady svůj původ v jiném výroku než v tom, proti němuž bylo podáno odvolání, přezkoumá odvolací soud i správnost takového výroku, na který v odvolání napadený výrok navazuje, jestliže oprávněná osoba proti němu mohla podat odvolání (§ 254 odst. 2 tr. řádu). Jestliže oprávněná osoba podá odvolání proti výroku o vině, přezkoumá odvolací soud v návaznosti na vytýkané vady vždy i výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají ve výroku o vině svůj podklad, bez ohledu na to, zda bylo i proti těmto výrokům podáno odvolání (§ 254 odst. 3 tr. řádu). Byla-li odvoláním napadena část rozsudku týkající se jen některé z více osob, o nichž bylo rozhodnuto tímž rozsudkem, přezkoumá odvolací soud uvedeným způsobem jen tu část rozsudku a předcházejícího řízení, která se týká této osoby (§ 254 odst. 4 tr. řádu).

Krajský soud z podnětu podaného odvolání přezkoumal napadený rozsudek a řízení jemu předcházející ve smyslu shora citovaného zákonného ustanovení. Učinil poté následující zjištění a závěry.

V řízení napadenému rozsudku předcházejícím nebyly zjištěny žádné vady, které by mohly být důvodem k jeho zrušení. Náležitě byla respektována ustanovení trestního řádu, jimiž se zajišťují práva obžalovaného na obhajobu. Porušení těchto práv odvolací soud neshledal. Respektována byla i ta ustanovení trestního řádu, jimiž se zajišťuje náležité objasnění věci. Soud prvního stupně zákonným způsobem provedl všechny dostupné důkazy a ty byly ve svém souhrnu ve smyslu požadavků § 2 odst. 5 tr. řádu dostatečným podkladem pro zjištění skutkového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu potřebném pro rozhodnutí. Provedené důkazy soud prvního stupně také náležitě v souladu

s požadavky § 2 odst. 6 tr. řádu hodnotil na základě vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu. Skutková zjištění napadeného rozsudku jsou správná a dostatečná a nejsou důvody k pochybnostem o nich. Právní kvalifikace zjištěného jednání obžalovaného odpovídá skutkovým zjištěním a zákonným podmínkám odpovědnosti za trestný čin v rozsudku uvedený.

Podle § 125 odst. 1 tr. řádu, pokud rozsudek obsahuje odůvodnění, soud v něm stručně vyloží, které skutečnosti vzal za prokazané a o které důkazy svá skutková zjištění opřel a jakými úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů, zejména pokud si vzájemně odporují. Z odůvodnění musí být patrné, jak se soud vypořádal s obhajobou, proč nevyhověl návrhům na provedení dalších důkazů a jakými právními úvahami se řídil, když posuzoval prokazané skutečnosti podle příslušných ustanovení zákona v otázce viny a trestu. Jestliže byly do rozsudku pojaty i další výroky, je třeba je též odůvodnit.

Odůvodnění napadeného rozsudku beze zbytku splňuje náležitosti citovaného zákonného ustanovení. Okresní soud se velmi podrobně vypořádal s obsahem jednotlivých důkazů, s rozpory mezi nimi, podrobně a přesvědčivě vyložil svoje úvahy, jimiž se řídil při hodnocení důkazů a rozporů mezi nimi a při posuzování obhajoby obžalovaného. Stejně tak podrobně vyložil úvahy, jimiž se řídil při volbě právní kvalifikace a při stanovení druhu, výměry a způsobu výkonu trestu. Odvolací soud nemá ničeho, co by soudu prvního stupně v tomto ohledu vytknul a s jeho argumentací se beze zbytku ztotožňuje. Proto obžalovaného na odůvodnění rozsudku odkazuje a má za postačující vyjádřit se pouze k odvolacím námitkám obžalovaného.

Skutková zjištění stojí na výpovědi poškozeného, která je mimo jiné podporována držením zmíněného daňového dokladu a také dokladu o časově souvisejícím výběru částky 4.500,- EUR z účtu. Okresní soud se zabýval otázkou věrohodnosti poškozeného i z dalších hledisek. Především podrobně vyložil, že určitou nejistotu poškozeného v popisu kontaktů se spoluobžalovanou [REDAKCE] lze vysvětlit pocitem studu ze vztahu samotného. Vzhledem ke zřetelně rozdílné sociálně ekonomické pozici a věku poškozeného a obžalované je taková úvaha zcela logická. Na podporu úvah okresního soudu o věrohodnosti poškozeného lze uvést i další okolnosti. Poškozený má nepochybně jistý smysl a návyky určitého řádu při nakládání s penězi. O tom svědčí fakt, že příslušnými výpisy byl schopen doložit i řadu půjček v drobných částkách. V řadě dílčích údajů se výpověď poškozeného shoduje s údaji obžalovaných [REDAKCE] a [REDAKCE] v části stíhaného jednání, která se týká těchto obžalovaných. Způsob realizace činu je v kontextu s jednáním jmenovaných dvou obžalovaných popsán v pravomocné části rozsudku. Okresní soud tedy nepochybil, když výpověď poškozeného v kontextu dalších důkazů měl za věrohodnou a založil na ní svá skutková zjištění, mimo jiné v tom, že smlouva o půjčce skutečně byla uzavřena.

Skutečnost, že nebyla opatřena písemná smlouva o půjčce, ač podle poškozeného byla ve dvojjazyčném provedení [REDAKCE] vyhotovena, jemu však nepředána, zapadá do kontextu podvodného jednání. Existence písemného vyhotovení smlouvy by byla velmi silným usvědčujícím důkazem. Obžalovaní tedy nemohou být motivováni k jejímu zveřejnění.

Lze-li úvahy okresního soudu o věrohodnosti poškozeného a faktu uzavření smlouvy o půjčce akceptovat, pak lze mít za postačující stručně zdůraznit, že s insolvenčí obžalovaného [REDAKCE] a jeho navazujícího podvodného úmyslu se okresní soud vypořádal dostatečně a přesvědčivě. Dostatečně se vypořádal i s otázkou věrohodnosti

obhajoby obžalovaného. Důvodně ji měl za nevěrohodnou a v návaznosti na závěr o věrohodnosti výpovědi poškozeného logicky za vyvrácenou.

Námítky podaného odvolání jsou svojí podstatou polemikou s hodnocením důkazů, jak je okresní soud provedl. V té souvislosti je třeba zdůraznit, že hodnocení důkazů náleží soudu, který je provádí, tedy soudu prvního stupně. V projednávaném případě hodnocení důkazů odpovídá zásadě volného hodnocení důkazů ve smyslu § 2 odst. 6 tr. řádu. Mezi skutkovými zjištěními okresního soudu na straně jedné a provedenými důkazy na straně druhé rozhodně není žádný extrémní rozpor. Skutková zjištění okresního soudu mají jasné obsahové zakotvení v provedených důkazech. Svůj hodnotící postup okresní soud jasně, srozumitelně, přehledně a především logicky vysvětlil. Hodnotil důkazy v souladu s jejich obsahem, nedopustil se žádné deformace důkazů ani jinak nevybočil z mezí volného hodnocení důkazů podle § 2 odst. 6 tr. řádu.

Námítky podaného odvolání směřující proti způsobu hodnocení důkazů, v návaznosti na to do skutkových zjištění napadeného rozsudku nebyly na podkladě shora uvedených zjištění shledány důvodnými.

Důvody ke zrušení napadeného rozsudku neshledal odvolací soud ani, pokud jde o výrok o trestu. Okresní soud vzal v úvahu všechny skutečnosti a okolnosti, které jsou pro rozhodování o druhu, výměře a způsobu výkonu trestu významné. V odůvodnění rozsudku je také dostatečně podrobně uvedl. Správně uložil trest jako souhrnný k trestu předešle uloženému jiným rozsudkem. Vzhledem k souhrnnosti, k povaze a škodlivosti činu projednávaného a k dosavadnímu životu obžalovaného rozhodně nelze uložený trest v jeho druhu, výměře a délce zkušební doby považovat za nepřiměřeně přísný. V jeho podmíněnosti jde fakticky o pohružku trestem.

Výrok o náhradě škody odpovídá zákonným podmínkám odpovědnosti za škodu způsobenou trestným činem a pravidlům rozhodování o náhradě škody v trestním řízení. Ani v tomto ohledu neshledal odvolací soud důvody ke zrušení napadeného rozsudku.

Ze všech výše uvedených důvodů shledal krajský soud napadený rozsudek správným a zákonným a podané odvolání nedůvodným. Proto je zamítl, jak je shora ve výroku tohoto usnesení uvedeno.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do 2 měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně (§ 265c tr.ř., § 265e odst. 1 tr.ř.).

Dovolání mohou podat

- a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i neprospěch obviněného,**
- b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.ř.).**

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 tr.ř.).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr.ř.) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až 1) nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 tr.ř.).

V Českých Budějovicích dne 15.4. 2015

JUDr. Stanislav Ž í ž a l a , v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:

